

दानिएलचे पुस्तक - क्रमांक आठवा

एक प्रक्रिया

Jeff Pippenger

2023-12-03

यहूदाचा राजा यहोयाकीम याच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर यरुशलेमास आला व त्याने त्यास वेढा घातला. आणि प्रभूंनी यहूदाचा राजा यहोयाकीम याला, देवाच्या मंदिरातील काही भांड्यांसह, त्याच्या हाती दिले; ती त्याने शिनार देशात आपल्या देवाच्या मंदिरात नेली; आणि ती भांडी त्याने आपल्या देवाच्या खजिनागृहात आणून ठेवली. दानियेल 1:1, 2.

दानिएल आणि प्रकटीकरण ही पुस्तके एकच पुस्तक आहेत, आणि दानिएलाच्या पुस्तकात दर्शविलेल्याच भविष्यवाणीच्या रेषा प्रकटीकरणाच्या पुस्तकात पुढे घेतल्या आहेत. येशू ख्रिस्ताचे प्रकटीकरण हे कृपाकाळ संपण्याच्या अगदी थोडे आधी उघड केलेला अंतिम भविष्यवाणीचा संदेश दर्शविते.

पूर्वी प्रकाशितवाक्याच्या पुस्तकातून योग्य रीतीने समजून घेतलेली, पण रूढी व परंपरेमुळे मुद्रांकित होऊन बंद झालेली सत्ये, तरीही सत्यच आहेत; आणि आज यहूदाच्या वंशातील सिंह त्यांना पुन्हा उघड करीत आहे, आणि ती सत्ये आता आपल्या परिपूर्ण परिपूर्तीचे प्रकटीकरण करीत आहेत.

भूतकाळात दानियेलाच्या पुस्तकातून योग्य रीतीने समजलेल्या, परंतु रूढी आणि परंपरेमुळे मुद्रित राहिलेल्या सत्ये, ती अजूनही सत्यच आहेत; आणि आज ती यहूदाच्या वंशातील सिंहाद्वारे पुन्हा उघडली जात आहेत, आणि ती सत्ये आता त्यांच्या परिपूर्ण पूर्ततेचे प्रकटीकरण करीत आहेत.

दानिएल हे केवळ त्या दोन पुस्तकांपैकी पहिले पुस्तक आहे, जे येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतात.

यहोयाकीम हा सुधारणा चळवळीतील पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीचे प्रतीक आहे. तो कराराचेही एक प्रतीक आहे, कारण नावातील बदल भविष्यसूचक रीतीने करारसंबंधाच्या आरंभाची ओळख करून देतो. पूर्वी देवाच्या करारातील लोक नव्हते अशा लोकांबरोबर देव जो करारसंबंध प्रस्थापित करतो, तो पहिल्या संदेशाच्या सामर्थ्यप्राप्तीच्या वेळी आरंभ होतो.

जे पूर्वी लोक नव्हते, पण आता देवाचे लोक झाले आहेत; ज्यांना दया प्राप्त झाली नव्हती, पण आता दया प्राप्त झाली आहे. १ पेत्र २:१०.

नाव बदलले जाणे हे करारसंबंधाचे प्रतीक आहे, हे अब्राहामचे नाव अब्राहाम असे, सराईचे नाव साराह असे, याकोबाचे नाव इस्राएल असे आणि साऊलचे नाव पौल असे बदलण्यातून स्थापित होते. या प्रतीकासाठी इतरही साक्षी आहेत; परंतु दानियेलाच्या पहिल्या अध्यायात, दानियेलाचे नाव बेल्तशस्सर असे बदलले जाते, हनन्याचे नाव शद्रख असे, मिशाएलाचे नाव मेशक असे, आणि अझर्याचे नाव अबेदनगो असे बदलले जाते.

जेव्हा प्रभु एखाद्या लोकांबरोबर करारसंबंधात प्रवेश करतो, तेव्हा तो त्याच वेळी एका पूर्वीच्या करारबद्ध लोकांवरून पुढे जात असतो. यहोयाकीम त्या करारबद्ध लोकांचे प्रतिनिधित्व करतो ज्यांच्यावरून पुढे जाता येत आहे, आणि दानिएल, हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या त्या करारबद्ध लोकांचे प्रतिनिधित्व करतात ज्यांची नंतर निवड केली जाते. जेव्हा लोक करारसंबंधात प्रवेश करतात, तेव्हा ते कराराच्या अटी पाळतील की नाही याची त्यांची परीक्षा घेतली जाते. ही परीक्षा खाण्याच्या कृतीद्वारे दर्शविली जाते.

आदम आणि हव्वा यांनी खाण्याच्या कृतीद्वारे परीक्षेत अपयश पत्करले, आणि देवाने प्रथम जेव्हा निवडलेल्या लोकांबरोबर करार केला, तेव्हा त्याने मन्नाद्वारे त्यांच्याशी असलेले नाते परीक्षेने आरंभले. प्राचीन इस्राएल अखेरीस त्या

परीक्षेत अपयशी ठरला; परंतु असे करताना त्यांनी या वस्तुस्थितीचा पहिला उल्लेख आणि पहिले साक्ष्य प्रदान केले की कराराची परीक्षा ही एकच परीक्षा नसून, ती एक परीक्षेची प्रक्रिया आहे. दहाव्या परीक्षेपर्यंत त्यांना पुढील चाळीस वर्षांत अरण्यात मरण्यास नेमण्यात आले. त्यानंतर देवाने यहोशवा आणि कालेब यांच्याबरोबर करार केला; अशा रीतीने हे साक्ष्य दिले की जेव्हा प्रभु निवडलेल्या लोकांबरोबर करार करतो, तेव्हा तो एका पूर्वीच्या करारबद्ध लोकांना मागे टाकून पुढे जात असतो. प्राचीन इस्राएलच्या शेवटी, जो आध्यात्मिक इस्राएलच्या प्रारंभाचाही काळ होता, प्राचीन इस्राएलसाठीची शेवटची परीक्षेची प्रक्रिया ही आध्यात्मिक इस्राएलसाठीची पहिली परीक्षेची प्रक्रिया होती, आणि तिचे प्रतीक स्वर्गाची भाकर असे होते. पहिल्या करार-परीक्षेच्या प्रक्रियेत मन्नाद्वारे तिचे पूर्वचित्रण करण्यात आले होते.

त्या परीक्षणाच्या प्रक्रियेत, जी पहिलीही होती आणि अंतिमही परीक्षणाची प्रक्रिया होती, येशूने स्वर्गीय भाकराच्या कसोटीची ओळख करून दिली, जेव्हा त्याने सांगितले की जे त्याच्या करारातील लोक आहेत त्यांनी त्याचे मांस खावे आणि त्याचे रक्त प्यावे. आपल्या सेवाकार्यातील इतर कोणत्याही प्रसंगापेक्षा त्या मांडणीमुळे त्याने अधिक शिष्य गमावले. त्याच्या सेवाकार्यातील तो वाद कराराच्या परीक्षण प्रक्रियेच्या दृष्टान्ताचा सर्वोच्च बिंदू होता, आणि Sister White यांनी The Desire of Ages मध्ये त्या घटनेवर सविस्तर भाष्य केले आहे, जिथे त्या अध्यायाचे शीर्षक "The Crisis in Galilee" असे आहे. Galilee या नावाचा अर्थ "कडी," किंवा "वळणबिंदू" असा होतो, आणि त्या अध्यायात तिने शिष्यांनी त्याच्यापासून का फिरून गेले हे स्पष्ट केले आहे. त्याचे मांस खाणे आणि त्याचे रक्त पिणे या आवश्यकतेविषयीच्या त्याच्या साक्षीला योग्य भविष्यसूचक पद्धतिशास्त्राने लागू करण्यास त्यांनी नकार दिला. तिने हे ओळखले की त्यांनी भविष्यसूचक संकल्पनांच्या अशा रूढी व परंपरा धरून ठेवल्या होत्या, ज्या सैतानाने प्राचीन इस्राएलच्या बायबलविषयक समजुतीमध्ये रुजविल्या होत्या. त्या गैरसमजुतीमुळे त्यांना, त्यांच्या मते, त्याच्या शब्दांचा आध्यात्मिक अर्थाने नव्हे तर शब्दशः अर्थाने उपयोग करण्याचे एक कारण मिळाले. ती हेही नमूद करते की जे येशूपासून "फिरून" गेले (Galilee), ज्यांची ओळख योहानाच्या सहाव्या अध्यायात (John 6:66) दिली आहे, ते नंतर त्याच्याबरोबर पुन्हा कधीही चालले नाहीत.

प्राचीन इस्राएलाच्या पहिल्या तसेच शेवटच्या करार-परीक्षेच्या प्रक्रियेप्रमाणे, आपण पाहतो की जेव्हा देव एखाद्या निवडलेल्या लोकांबरोबर करारसंबंधात प्रवेश करतो, तेव्हा तो त्याच वेळी पूर्वीच्या करारातील लोकांना वगळून पुढे जात असतो. आपण हेही पाहतो की तो त्या लोकांची परीक्षा एखाद्या एकमेव कसोटीने नव्हे, तर परीक्षेच्या एका प्रक्रियेद्वारे घेतो. तसेच आपण पाहतो की ही परीक्षा-प्रक्रिया खाल्ली जाणाऱ्या एखाद्या वस्तूद्वारे दर्शविली जाते. आपण हेही आढळते की ते अन्न देवाच्या वचनाचे प्रतिनिधित्व करते, आणि त्या परीक्षेत खाण्यासाठी दोन प्रकारच्या अन्नांमधील निवड अंतर्भूत असते. देवाने ज्या प्रत्येक वृक्षाचे फळ आपण खाऊ शकतो असे सांगितले आहे, त्यापैकी आपण खातो काय, की ज्या वृक्षाचे फळ खाण्यास आपल्याला मनाई करण्यात आली आहे त्यापासून आपण खातो? तसेच आपण हेही पाहतो की काय खावे या निवडीमध्ये अर्पण केलेले अन्न आपण कशा प्रकारे खातो, याची परीक्षाही समाविष्ट असते.

आध्यात्मिक इस्राएलाच्या शेवटी, मिलराइट चळवळीच्या काळात, पहिला संदेश ११ ऑगस्ट १८४० रोजी सामर्थ्याने समर्थित करण्यात आला. तेथे यहोयाकीम त्या प्रोटेस्टंटंचा प्रतिनिधी ठरतो, जे त्या वेळी बाबेलमध्ये नेले जात असून तिच्या कन्या होऊ लागतात. प्रकटीकरण दहा मधील देवदूत खाली उतरला आणि त्याच्या हातात एक छोटे पुस्तक उघडे होते, तेव्हा त्यांना एका परीक्षेला सामोरे जावे लागले. जसे यहोयाकीमने नबुखदनेस्सराच्या मागण्यांविरुद्ध बंड केले आणि त्यानंतर त्याला बंदिवासात नेण्यात आले, तसेच प्रोटेस्टंटंनी देवदूताच्या हातातील अन्न खाण्यास नकार दिला, कारण अंधकारयुगातून ते बरोबर घेऊन आलेल्या परंपरा आणि रीतिरिवाज यांवर त्यांनी आधार ठेवला होता.

इ.स. 1844 च्या वसंतऋतूपर्यंत, यहोयाकीम आणि प्रोटेस्टंट यांच्यासाठी परीक्षेची प्रक्रिया एका "वळणबिंदू"वर पोहोचली होती; आणि जसे आत्मिक इस्राएलाच्या पहिल्या परीक्षेच्या प्रक्रियेत घडले होते, तसेच त्यांनी "वळण" घेतले आणि येशूसमवेत पुढे चालले नाहीत. त्या इतिहासात दानीएल, हनन्या, मीशाएल आणि अजर्या हे मिलेराइट्सचे प्रतिनिधित्व करतात, ज्यांनी ते छोटे पुस्तक खाण्याची निवड केली, जे त्यांच्या तोंडात गोड होते, परंतु त्यांच्या पोटात कडू झाले.

जर आपण आदाम आणि हव्वा यांचा समावेश केला, तर आपल्याकडे अशी चार प्राचीन साक्षी आहेत की परीक्षेचे प्रतिनिधित्व खाण्याच्या कृतीद्वारे केले जाते. आपल्याकडे अनेक भविष्यसूचक साक्षी आहेत, ज्यां सर्वांवर पहिल्या आणि शेवटच्या यांची छाप आहे. मन्नाच्या परीक्षेची साक्ष ही पहिली साक्ष आहे, आणि स्वर्गीय भाकरीची परीक्षा ही आध्यात्मिक इस्राएलासाठी पहिली परीक्षा आहे, तसेच ती प्राचीन इस्राएलासाठी शेवटची साक्षही आहे. लहान पुस्तकाची परीक्षा ही पहिलीही आहे आणि शेवटचीही आहे. ती अरण्यातील मंडळी म्हणून आध्यात्मिक इस्राएलाच्या भटकंतीचा शेवट आहे, आणि ज्यांना देवाचे अंतिम नामनिर्दिष्ट लोक होण्यासाठी निवडले गेले त्यांच्यापैकी ती पहिली आहे. मिलराइट्स हे देवाच्या नामनिर्दिष्ट लोकांचे आरंभ होते, ज्यांची ओळख प्रोटेस्टंटवादाच्या खऱ्या शिंगाप्रमाणे व्हावयाची होती. पहिला संदेश सामर्थ्याने समर्थित झाला तेव्हा आरंभ होणाऱ्या परीक्षेच्या प्रक्रियेविषयी अनेक साक्षी आहेत.

परीक्षेच्या त्या प्रक्रियांमध्ये असा एक “वळणबिंदू” येतो, ज्या ठिकाणी शिष्यांपैकी जवळजवळ सर्वच जण दूर फिरतात. यहोशवा व कालेब यांच्या साक्षीसमयी सर्व इस्राएल दूर फिरले व मिसरदेशी परत जाण्याचा प्रयत्न करू लागले. गालीलमधील मंडळीत शिष्यांपैकी बहुसंख्य जण दूर फिरले. येशू हा अल्फा आणि ओमेगा असल्यामुळे, परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या शेवटी दर्शविला गेलेला “वळणबिंदू” हा परीक्षेच्या प्रक्रियेच्या आरंभीही चित्रित केला जातो. प्राचीन इस्राएलाकरिता जेव्हा प्रथम मन्ना पुरविण्यात आला, तेव्हा असे काही होते की ज्यांनी लगेचच दिलेल्या सूचनांकडून दूर फिरले. ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी तो वळून अरण्यात गेला. सिस्टर व्हाइट “वळणबिंदू” या प्रतीकाचा अत्यंत माहितीपूर्ण रीतीने उपयोग करतात.

“राष्ट्रांच्या आणि मंडळींच्या इतिहासात काही कालखंड असे असतात की ते वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या प्रॉव्हिडन्समध्ये, जेव्हा हे विविध संकटकाल येतात, तेव्हा त्या काळासाठीचा प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला, तर आध्यात्मिक प्रगती होते; तो नाकारला गेला, तर आध्यात्मिक अधोगती आणि जहाजभंग ओढवतो. प्रभूने आपल्या वचनामध्ये सुवार्तेच्या आक्रमक कार्याचे उलगड करून दाखविले आहे, जसे ते भूतकाळात चालविले गेले आहे, आणि भविष्यकाळात, अगदी अंतिम संघर्षपर्यंत, कसे चालेल, जेव्हा सैतानी शक्ती आपली शेवटची अद्भुत चळवळ करतील. त्या वचनावरून आपण समजतो की आता त्या शक्ती कार्यरत आहेत ज्या चांगले आणि वाईट यांच्यामधील—अंधकाराचा अधिपती सैतान आणि जीवनाचा अधिपती ख्रिस्त यांच्यामधील—अंतिम महान संघर्षाची सुरुवात घडवून आणतील. परंतु जे लोक देवावर प्रेम करतात आणि त्याचे भय बाळगतात, त्यांच्यासाठी येणारा विजय तितकाच निश्चित आहे जितके त्याचे सिंहासन स्वर्गात स्थापन झालेले आहे.” Bible Echo, August 26, 1895.

प्राचीन इस्राएलाला प्रथमच मन्ना देण्यात आले, तेव्हा त्या इतिहासासाठीचा प्रकाश देण्यात आला. ख्रिस्ताच्या बाप्तिस्म्याच्या वेळी त्या इतिहासासाठीचा प्रकाश देण्यात आला. ११ ऑगस्ट, १८४० रोजी त्या इतिहासासाठीचा प्रकाश देण्यात आला. त्या प्रत्येक वळणबिंदूने एका परीक्षेच्या प्रक्रियेची सुरुवात दर्शविली आहे, जी शेवटी आणखी एका वळणबिंदूवर समाप्त होते, जेव्हा पूर्वीचे करारबद्ध लोक दूर वळतात आणि ख्रिस्ताबरोबर पुढे चालत नाहीत.

कारण या विविध परीक्षेच्या प्रक्रिया पूर्वीच्या करारातील लोकांसाठी तसेच नव्या करारातील लोकांसाठीही एका परीक्षेच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करतात, म्हणून त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे दोन निष्कर्ष आहेत. परीक्षेच्या प्रक्रियेचा निष्कर्ष, आणि त्यामुळे मिलराइट इतिहासातील प्रोटेस्टंटंसाठीचा अंतिम वळणबिंदू, 1844 चा वसंत ऋतू होता. परीक्षेच्या प्रक्रियेचा निष्कर्ष (1844 च्या शरद ऋतूत), अथवा मिलराइटंसाठीचाच वळणबिंदू, देवाच्या पूर्वीच्या लोकांसाठीच्या वळणबिंदूनंतर आला.

ख्रिस्ताच्या इतिहासात, त्याच्या सेवाकार्याच्या आरंभी एकदा आणि नंतर त्याच्या सेवाकार्याच्या शेवटी पुन्हा एकदा, मंदिराचे त्याने केलेले दोन वेळचे शुद्धीकरण हे परीक्षेच्या प्रक्रियेचे चिन्ह म्हणून ओळखले जाते.

“येशूने आपली सार्वजनिक सेवा सुरू केली तेव्हा, त्याने मंदिराला त्याच्या अधार्मिक अपवित्रतेपासून शुद्ध केले. त्याच्या सेवाकार्यातील शेवटच्या कृत्यांपैकी एक म्हणजे मंदिराचे दुसऱ्यांदा शुद्धीकरण होय. त्याचप्रमाणे, जगाला

इशारा देण्याच्या अंतिम कार्यात, मंडळ्यांना दोन स्वतंत्र हाका दिल्या जातात. दुसऱ्या दूताचा संदेश असा आहे, 'बाबेल पडली, पडली, ती महान नगरी; कारण तिने आपल्या व्यभिचाराच्या क्रोधाच्या द्राक्षारसाने सर्व राष्ट्रांना पाजले आहे' (प्रकटीकरण 14:8). आणि तिसऱ्या दूताच्या संदेशाच्या मोठ्या घोषणेत स्वर्गातून एक वाणी ऐकू येते, जी म्हणते, 'माझ्या लोकांनो, तिच्यामधून बाहेर या; म्हणजे तुम्ही तिच्या पापांत सहभागी होणार नाही, आणि तिच्या पीडांपैकी काहीही तुम्हांला प्राप्त होणार नाही. कारण तिची पापे स्वर्गापर्यंत पोहोचली आहेत, आणि देवाने तिच्या अधर्मकृत्यांची आठवण केली आहे' (प्रकटीकरण 18:4, 5)." Selected Messages, book 2, 118.

आत्म्याच्या भविष्यवाणीच्या लेखनांमध्ये, ख्रिस्ताच्या मंदिराच्या दोन शुद्धीकरणांच्या परीक्षेची प्रक्रिया मलाखी अध्याय तीनशी सुसंगत आहे.

"जगातील खरेदी-विक्री करणाऱ्यांपासून मंदिर शुद्ध करताना, येशूने हृदयाला पापाच्या अशुद्धतेपासून शुद्ध करण्याचे—आत्म्याला भ्रष्ट करणाऱ्या सांसारिक अभिलाषांपासून, स्वार्थी वासनांपासून, दुष्ट सवयींपासून शुद्ध करण्याचे—आपले ध्येय घोषित केले. मलाखी 3:1-3 उद्धृत." The Desire of Ages, 161.

देवाच्या लोकांचे शुद्धीकरण हे त्या परीक्षेच्या प्रक्रियेचे प्रतिनिधित्व करते, जी अनेक भविष्यवाण्यांच्या धाग्यांशी वारंवार ओळखली जाते. आदाम व हव्वा यांपासून मिलराइट इतिहासापर्यंतचा प्रत्येक संदर्भ एक लाख चव्वेचाळीस हजारांच्या शुद्धीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतो.

"या पृथ्वीच्या इतिहासाच्या शेवटच्या दिवसांत, देवाची त्याच्या आज्ञा पाळणाऱ्या लोकांशी केलेली करारसंबंधी वाचा नव्याने नूतनीकृत केली जाणार आहे." Review and Herald, February 26, 1914.

एक लक्ष चौचाळीस हजारांच्या शुद्धीकरणाची प्रक्रिया ही दानियेलाच्या पुस्तकातील पहिली सूचना आहे; आणि दानियेल हे त्या दोन पुस्तकांपैकी पहिले पुस्तक आहे, जी दोन्ही मिळून मनुष्याच्या परिविक्षेचा काळ संपण्याच्या अगदी आधी उघडकीस आणलेल्या येशू ख्रिस्ताच्या प्रकटीकरणाचे प्रतिनिधित्व करतात. एक लक्ष चौचाळीस हजारांच्या शुद्धीकरणाची प्रक्रिया ही शिक्कामोर्तब करण्याच्या प्रक्रियेप्रमाणेही दर्शविली आहे. एक लक्ष चौचाळीस हजारांच्या शुद्धीकरण-शिक्कामोर्तब प्रक्रियेचा पहिला संदेश ११ सप्टेंबर, २००१ रोजी सुरू झाला, तेव्हा तो मंडळीकरिता आणि जगाकरिता एक निर्णायक वळणबिंदू ठरला. प्रकटीकरण अध्याय अठरा मध्ये, जगाला आपल्या तेजाने प्रकाशित करणारा देवदूत तेव्हा आला. तरी प्रकटीकरण अठरा मध्ये, त्या देवदूताच्या हातात खाण्यासाठी काही आहे असे दर्शविलेले नाही—परंतु ते तेथे आहे. ते छोटे पुस्तक तेथे आहे. यशया संदेष्ट्याने "ओळीवर ओळ" असे ज्याचे प्रतिनिधित्व केलेल्या पद्धतीला खाणे निवडणारे ते सहज ओळखू शकतात.

"ओळीवर ओळ" मांडल्याने आपण हे समजतो की, 11 सप्टेंबर 2001 रोजी ख्रिस्त खाली उतरला तेव्हा त्याच्याजवळ एक "लहान पुस्तक" देखील होते, ज्याचे प्रतिनिधित्व "मन्ना", "स्वर्गाची भाकर" आणि "लहान पुस्तक" असे करण्यात आले होते. परंतु 11 सप्टेंबर 2001 रोजी, यहोयाकीमद्वारे प्रतिनिधित्व केलेल्या पूर्वीच्या निवडलेल्या लोकांनी अॅडव्हेंटिझमच्या रूढी आणि परंपरांना धरून राहणे निवडले, आणि मग त्यांनी बाबेलच्या बंदिवासाकडे आपली वाटचाल सुरू केली, जी रविवारी कायद्याच्या वेळी पूर्ण होईल.

"आता असा शब्द येतो का की मी जाहीर केले आहे की न्यूयॉर्क ज्वारीय लाटेने झाडून टाकले जाणार आहे? हे मी कधीही म्हटले नाही. मी असे म्हटले आहे की, तेथे उभ्या राहणाऱ्या त्या महान इमारतीकडे, मजल्यावर मजला चढत जाणाऱ्या, मी पाहत असताना, 'जेव्हा पृथ्वीला भयंकर रीतीने हादरविण्यासाठी प्रभू उठेल, तेव्हा किती भयंकर दृश्ये घडतील! तेव्हा प्रकटीकरण 18:1-3 मधील शब्द पूर्ण होतील.' प्रकटीकरणाच्या अठराव्या अध्यायातील सर्व मजकूर पृथ्वीवर येऊ घातलेल्या गोष्टींबाबतचा इशारा आहे. परंतु न्यूयॉर्कवर नेमके काय येणार आहे याविषयी मला विशेष प्रकाश नाही; फक्त एवढे मला ठाऊक आहे की एक दिवस तेथील त्या महान इमारती देवाच्या सामर्थ्याच्या फिरविण्याने व उलथापालथीने खाली पाडल्या जातील. मला दिलेल्या प्रकाशावरून, मला ठाऊक आहे की जगात विनाश आहे. प्रभूकडून एक शब्द, त्याच्या पराक्रमी सामर्थ्याचा एक स्पर्श, आणि या

प्रचंड रचना कोसळून पडतील. अशी दृश्ये घडतील की ज्यांची भयावहता आपण कल्पनाही करू शकत नाही.”
Review and Herald, July 5, 1906.

११ सप्टेंबर २००१ रोजी, जेव्हा “New York” मधील “महान इमारती” “देवाच्या सामर्थ्याच्या उलथापालथीने व उध्वस्तीकरणाने” “पाडल्या गेल्या,” तेव्हा प्रकटीकरण अठरा मधील देवदूताचा प्रकाश संपूर्ण पृथ्वीवर भरून गेला; कारण प्रकटीकरण तेरा मधील पृथ्वीच्या पशूच्या इतिहासात एक निर्णायक वळणबिंदू आला होता.

“राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासात असे काही काळ येतात जे निर्णायक वळणबिंदू ठरतात. देवाच्या दैवी व्यवस्थेने, जेव्हा हे विविध संकटकाल येतात, तेव्हा त्या वेळेसाठी प्रकाश दिला जातो. तो स्वीकारला गेला तर आध्यात्मिक प्रगती होते; तो नाकारला गेला तर आध्यात्मिक अधोगती आणि विश्वासाचा पूर्ण नाश त्यानंतर येतो.” Bible Echo, August 26, 1895.

प्रकटीकरण अठराव्या अध्यायातील देवदूताचा प्रकाश ११ सप्टेंबर २००१ रोजी आला तेव्हा, ज्यांनी तो प्रकाश स्वीकारला ते आध्यात्मिकदृष्ट्या प्रगती पावले, आणि ज्यांनी तो प्रकाश नाकारला ते आध्यात्मिकदृष्ट्या अधोगतीस गेले, आणि रविवारच्या नियमाच्या त्यांच्या अंतिम वळणबिंदूपर्यंत त्यांच्या बंडखोर प्रवासास पुढे लागले; तेथे ते तिसऱ्या देवदूताचे संदेशवाहक म्हणून आपल्या कबुलीचे सर्वथा जहाजभंग करतात. योहान ६:६६ मध्ये गालीलमधील जे लोक मागे वळले आणि पुढे ख्रिस्ताबरोबर चालले नाहीत, ते त्याच्या बाप्तिस्म्यावेळी प्रथम आलेल्या प्रकाशापासून दूर फिरत होते; आणि तेथेच त्या परीक्षणाच्या इतिहासातील पहिल्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त झाले होते. दानियेलाच्या पहिल्या अध्यायात, पहिल्या संदेशाला सामर्थ्य प्राप्त होते त्या इतिहासात उपासकांच्या दोन वर्गांचे चित्रण केले आहे. यहोयाकीम विश्वासाचा जहाजभंग करणाऱ्यांचे प्रतिनिधित्व करतो, आणि दानियेल, हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या हे विश्वासूंचे प्रतिनिधित्व करतात.

यहूदाच्या राजा यहोयाकीमाच्या राज्याच्या तिसऱ्या वर्षी बाबेलचा राजा नबुखदनेस्सर यरुशलेमावर आला व त्याने त्यास वेढा घातला. आणि प्रभुने यहूदाचा राजा यहोयाकीम याला देवाच्या मंदिरातील काही पात्रांसह त्याच्या हाती दिले; आणि त्याने ती शिनार देशात आपल्या देवाच्या मंदिरात नेली; आणि ती पात्रे त्याने आपल्या देवाच्या खजिन्यात ठेवली. मग राजाने आपल्या खोज्यांच्या प्रधान अशपनाझ यास सांगितले की, इस्राएलाच्या पुत्रांपैकी, राजवंशातील आणि सरदारांपैकी काही जण आणावेत; असे तरुण की ज्यांच्यात काहीही डाग नव्हता, परंतु ते सुंदर, सर्व प्रकारच्या ज्ञानात कुशल, विद्येत निपुण, शास्त्रबुद्धी असलेले, आणि राजाच्या राजवाड्यात उभे राहण्यास समर्थ असतील; आणि ज्यांना खल्द्यांचे शास्त्र आणि भाषा शिकविता येईल. आणि राजाने त्यांच्यासाठी राजाच्या भोजनातील अंश आणि तो पित असे त्या द्राक्षारसाचा दररोजचा वाटा नेमून दिला; असे करून त्यांचे तीन वर्षे पोषण व्हावे, आणि त्यानंतर त्यांनी राजासमोर उभे राहावे. यांच्यापैकी यहूदाच्या पुत्रांमध्ये दानिएल, हनन्या, मिशाएल आणि अजर्या हे होते. आणि खोज्यांच्या प्रधानाने त्यांना नावे दिली; दानिएलास त्याने बेल्तशस्सर, हनन्यास शद्रख, मिशाएलास मेशक, आणि अजर्यास अबेदनगो असे नाव दिले. परंतु दानिएलाने आपल्या मनात निश्चय केला की, राजाच्या भोजनातील अंशाने किंवा तो पित असे त्या द्राक्षारसाने आपण स्वतःला अशुद्ध करणार नाही; म्हणून त्याने खोज्यांच्या प्रधानास विनंती केली की, त्याने स्वतःला अशुद्ध करू नये. दानिएल १:१-८.

दानिएल, हनन्या, मिशाएल आणि अझन्या हे यहूदाच्या वंशातील पुत्र होते. त्यांना नपुंसक करण्यात आले; अशा रीतीने ते अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करित होते. नबुखदनेस्सराने, अनेक प्राचीन राजांप्रमाणे, या चार यहूदी तरुणांचे बधियाकरण केले, जेणेकरून ते दास म्हणून सेवा करत असताना आणि राजाच्या पत्नी व उपपत्नींशी संबंध येत असताना राजाला असणारी कोणतीही चिंता दूर व्हावी.

प्रतीकात्मकरीत्या ते अॅडव्हेंटिझमच्या अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करते, कारण या चौघांनंतर यहूदाच्या वंशाची आणखी कोणतीही रेषा उरणार नव्हती. चार हा जगव्यापीपणाचे प्रतीक आहे, आणि म्हणूनच तो जगभरातील सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांच्या त्या अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करतो, जी 11 सप्टेंबर, 2001 यास देवाच्या भविष्यवाणीतील वचनाची एक परिपूर्ती म्हणून ओळखते.

ते सातव्या-दिवसाचे अॅडव्हेंटिस्ट हे देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनाचा विषय आहेत, कारण तेच एक लक्ष चव्वेचाळीस हजार म्हणून बोलावले गेलेले आहेत. तरीसुद्धा, त्यांचा भविष्यसूचक वारसा 1863 मध्ये त्यांच्या पित्यांच्या बंडखोरीपासून आरंभ झाला. ती आरंभीची बंडखोरी ओळखणे जवळजवळ अशक्य आहे, कारण वाढत्या बंडखोरीच्या चार पिढ्यांच्या परंपरा आणि रूढी यांनी तिचे आच्छादन केले आहे. ती ओळखणे जरी कठीण असले, तरी ती पाहिली गेली पाहिजे आणि मान्य केली गेली पाहिजे, जसे दानिएल शेवटी दानिएल अध्याय नऊमध्ये करतो. त्याने तसे देवाच्या भविष्यवाणीपर वचनामध्ये असलेले सत्य ओळखून केले.

दानिएल आणि ते तीन श्रेष्ठ पुरुष जेथून थेट उतरंडीत आले, ती बंडखोरी त्यांच्या पित्याने त्यांना वेढून असलेल्या अन्यधर्मी प्रभावांपासून वेगळे राहण्यास नकार दिला, हीच होती. १८६३ मध्ये, लेओदिकीया-अॅडव्हेंटिझमने लेवीयविधी अध्याय २६ मधील “सात वेळा” याविषयी मिलरने केलेल्या ओळखीच्या त्यांच्या नकाराला आधार देण्यासाठी, धर्मत्यागी प्रोटेस्टंटवाद आणि कॅथोलिकतावाद यांच्या बायबलाधिष्ठित पद्धतीकडे पुनरागमन केले. दानिएल आणि त्या तीन श्रेष्ठ पुरुषांच्या बाबतीत ती बंडखोरी राजा हिजकियाह याच्याद्वारे प्रतिनिधित्व करण्यात आली होती.

राजा हिजकियाने मरण येऊ नये म्हणून परमेश्वराकडे विनवणी केली, आणि परमेश्वराने त्याला आणखी पंधरा वर्षे दिली तेव्हा त्याची प्रार्थना ऐकण्यात आली. असे करताना त्याने मनश्शेचा जन्म दिला, जो यहुदाच्या सर्वात दुष्ट राजांपैकी एक होता; तसेच तोच असा राजा ठरला की ज्याच्यापासून यहुदावर होणाऱ्या क्रमिक सात-टप्प्यांच्या विजय आणि दास्याची सुरुवात चिन्हांकित होते. 1856 मध्ये, खरा साक्षीदार लाओदिकीयन अॅडव्हेंटिझमच्या दारावर टकटक करण्यास आला, परंतु त्यांनी स्वतःला नाकारून मरण्याऐवजी जगणे निवडले. 1863 पर्यंत त्यांनी “यरीहो” पुन्हा बांधले आणि वाढत जाणारे बंड सुरू केले, ज्यामुळे अखेरीस त्यांना 11 सप्टेंबर, 2001 हा त्यांच्या आत्मिक बाबेलच्या दास्यात प्रवेश करणाऱ्या तीन-टप्प्यांच्या प्रवासाचा आरंभ आहे हे ओळखता आले नाही; हा प्रवास रविवारच्या कायद्यापाशी समाप्त होतो.

राजा हिजकियासाठी 1863 तेव्हा आले, जेव्हा जगण्यासाठी केलेली त्याची प्रार्थना मंजूर झाली. प्रभुने त्याची प्रार्थना स्वीकारली गेली असल्याचे एक चिन्ह दिले. देवाने सूर्य हलवून त्या प्रार्थनेची खात्री दिली, आणि बाबिलोनी लोकांनी आकाशात देवाची ही क्रिया पाहिली, तरी तिचा अर्थ काय होता हे त्यांना कळले नाही. मग सूर्याला नियंत्रित करण्याची सत्ता ज्याच्या हातात होती त्या देवाविषयी जाणून घेण्यासाठी बाबिलोनी लोक यरुशलमला आले. स्वर्गातील देवाचे गौरव करण्याऐवजी, राजा हिजकियाने—स्वतःला मरण देण्याऐवजी—ज्या देवाने त्या मंदिरात व त्या नगरीत आपले नाव ठेवण्याचे निवडले होते, त्या देवाऐवजी आपल्या मंदिराचे आणि नगरीचे गौरव करण्याचे निवडले.

त्या बंडखोरीमुळे अशी भविष्यवाणी प्रकट झाली की त्याच्या रक्तवंशातील संतती बाबेलमध्ये गुलाम आणि नपुंसक होईल. ती संतती म्हणजे दानियेल, हनन्या, मिशाएल आणि अझर्या होत; आणि ते त्या सेव्हन्थ-डे अॅडव्हेंटिस्टांच्या आध्यात्मिक अंतिम पिढीचे प्रतिनिधित्व करतात, जे 11 सप्टेंबर 2001 हा जगातील राष्ट्रांच्या आणि मंडळीच्या इतिहासातील एक वळणबिंदू म्हणून ओळखतात, जेव्हा असा प्रकाश दिला जातो की ज्याद्वारे एक लाख चव्वेचाळीस हजारांची परीक्षा होऊन त्यांच्यावर शिक्का बसणार आहे.

त्या दिवसांत हिजकियाह मरणासन्न आजारी पडला. आणि आमोझाचा पुत्र यशया संदेष्टा त्याच्याकडे आला व त्याला म्हणाला, परमेश्वर असे म्हणतो, आपल्या घराची व्यवस्था लाव; कारण तू मरणार आहेस, जगणार नाहीस. तेव्हा त्याने आपले मुख भिंतीकडे वळविले आणि परमेश्वराला प्रार्थना करून म्हणाला, हे परमेश्वरा, मी विनवितो, आता स्मरण कर की मी तुझ्यासमोर सत्यतेने आणि परिपूर्ण अंतःकरणाने चाललो आहे, आणि तुझ्या दृष्टीला जे चांगले आहे ते केले आहे. आणि हिजकियाह फार रडला. आणि असे झाले की, यशया मधल्या अंगणातून बाहेर पडण्यापूर्वीच परमेश्वराचे वचन त्याच्याकडे आले, असे म्हणत, परत जा आणि माझ्या लोकांचा अधिपती हिजकियाह याला सांग, परमेश्वर, तुझा पिता दावीद याचा देव, असे म्हणतो, मी तुझी प्रार्थना ऐकली आहे, मी तुझे अश्रू पाहिले आहेत; पाहा, मी तुला बरे करीन; तिसऱ्या दिवशी तू परमेश्वराच्या मंदिरात जाशील. आणि मी तुझ्या आयुष्यात पंधरा वर्षे वाढवीन; आणि मी तुला व या नगराला अश्शूरच्या राजाच्या हातातून सोडवीन; आणि

मी या नगराचे रक्षण माझ्या स्वतःच्या निमित्ताने आणि माझा सेवक दावीद याच्या निमित्ताने करीन. आणि यशया म्हणाला, अंजिरांचा गोळा घ्या. त्यांनी तो घेतला व फोडावर ठेवला, आणि तो बरा झाला. आणि हिजकियाह यशयाला म्हणाला, परमेश्वर मला बरे करील, आणि तिसऱ्या दिवशी मी परमेश्वराच्या मंदिरात जाईन, याचे चिन्ह काय असेल? आणि यशया म्हणाला, परमेश्वराकडून तुला हे चिन्ह असेल की परमेश्वराने जे वचन बोलले आहे ते तो पूर्ण करील: सावली दहा अंश पुढे जावी, की दहा अंश मागे परत यावी? आणि हिजकियाह उत्तरला, सावलीने दहा अंश खाली जाणे ही हलकी गोष्ट आहे; नाही, तर सावली दहा अंश मागे परत यावी. तेव्हा यशया संदेष्ट्याने परमेश्वराला धावा केला; आणि ज्या अंशांवरून आहाजाच्या घड्याळावर सावली खाली गेली होती, ती त्याने दहा अंश मागे आणली. त्या वेळी बाबेलचा राजा बलादान याचा पुत्र बेरोदकबलादान याने हिजकियाहकडे पत्रे व एक भेट पाठविली; कारण हिजकियाह आजारी पडला होता, असे त्याने ऐकले होते. आणि हिजकियाहने त्यांचे ऐकले आणि त्यांना आपल्या मौल्यवान वस्तूंचे सर्व भांडार, चांदी, सोने, सुगंधद्रव्ये, मौल्यवान तेल, त्याचे सर्व शस्त्रागार, आणि त्याच्या खजिन्यांत जे काही आढळले ते सर्व दाखविले; त्याच्या घरात, किंवा त्याच्या सर्व राज्यात, असे काहीच नव्हते की हिजकियाहने त्यांना दाखविले नाही. तेव्हा यशया संदेष्टा राजा हिजकियाहकडे आला व त्याला म्हणाला, या पुरुषांनी काय म्हटले? आणि ते तुझ्याकडे कोठून आले? हिजकियाह म्हणाला, ते दूर देशातून आले आहेत, बाबेलहून. तेव्हा तो म्हणाला, त्यांनी तुझ्या घरात काय पाहिले? हिजकियाह उत्तरला, माझ्या घरातील सर्व गोष्टी त्यांनी पाहिल्या आहेत; माझ्या खजिन्यांमध्ये अशी एकही वस्तू नाही जी मी त्यांना दाखविली नाही. तेव्हा यशया हिजकियाहला म्हणाला, परमेश्वराचे वचन ऐक. पाहा, असे दिवस येत आहेत की तुझ्या घरात जे काही आहे, आणि आजपर्यंत तुझ्या पूर्वजांनी साठवून ठेवलेले जे काही आहे, ते सर्व बाबेलला नेले जाईल; काहीही उरणार नाही, असे परमेश्वर म्हणतो. आणि तुझ्यापासून उत्पन्न होणाऱ्या, तू ज्यांना जन्म देशील अशा तुझ्या पुत्रांपैकी काहींना ते घेऊन जातील; आणि ते बाबेलच्या राजाच्या राजवाड्यात पंढ होतील. तेव्हा हिजकियाह यशयाला म्हणाला, तू बोललेले परमेश्वराचे वचन चांगले आहे. आणि तो म्हणाला, माझ्या दिवसांत शांती व सत्य असेल, तर ते चांगले नाही काय? आणि हिजकियाहची उरलेली कृत्ये, त्याचे सर्व पराक्रम, आणि त्याने कसा तलाव व पाट बांधून पाणी नगरात आणले, हे सर्व यहुदाच्या राजांच्या इतिहासाच्या पुस्तकात लिहिलेले नाही काय? आणि हिजकियाह आपल्या पूर्वजांबरोबर निजला; आणि त्याचा पुत्र मनश्शे त्याच्या जागी राज्य करू लागला. २ राजे २०:१-२१.

पुढील वचन असे म्हणते:

मनश्शे राज्य करू लागला तेव्हा तो बारा वर्षांचा होता, आणि त्याने यरुशलेममध्ये पंचावन्न वर्षे राज्य केले. त्याच्या आईचे नाव हेप्सिबा होते. २ राजे २१:१.

जर राजा हिजकियाने परमेश्वराची इच्छा मान्य केली असती, आपले घर व्यवस्थित केले असते आणि सरळ मरण पावला असता, तर त्याचा परिणाम काय झाला असता? त्याला आणखी पंधरा वर्षे देण्यात आली, आणि तीन वर्षांनी दुष्ट मनश्शेचा जन्म झाला. जर १८५६ मध्ये Adventism ने Philadelphia पासून Laodicea कडे झालेला संक्रमण स्वीकारला असता, आपले घर व्यवस्थित केले असते, आणि William Miller यांच्या मूलभूत सत्यांना अखंड ठेवले असते, तर काय झाले असते? मला वाटते, त्या प्रश्नाचे उत्तर आपल्याला कधीच कळणार नाही; परंतु आपल्याला जे माहित आहे ते असे की, "Daniel purposed in his heart that he would not defile himself with the portion of the king's meat, nor with the wine which he drank."

पुढील लेखात आपण दानिएल अध्याय एक याचा पुढील भाग पाहू.